

Cezary Buśko

Jaroszówka, gm. Chojnów, woj. legnickie

Informator Archeologiczny : badania 19, 65

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem badań było ustalenie zasięgu osady oraz dokonanie eksploracji odkrytych wcześniej obiektów. Trzy wykopy o łącznej powierzchni 200,5 m² wytyczono przy południowym krańcu oraz w centralnej części cypla lewobrzeżnej nadzalewowej terasy Baon.

Odkryto 11 nowych obiektów archeologicznych, 2 przekopane częściowo w poprzednich sezonach (wyeksplorowano do końca). Z wyjątkiem jednej niewielkiej jamy grupy tarnobrzeżskiej wszystkie obiekty koncentrowały się w środkowej partii cypla.

Jamy o charakterze gospodarczym w rzutach poziomych były owalne lub okrągłe, w profilach natomiast trapezowate albo nieckowate. W ich wypełniskach odkryto dość liczne fragmenty naczyń grupy tarnobrzeżskiej z V okresu epoki brązu i z okresu halstańskiego, półwytwory z krzemienia /m.in. z krzemienia pasiastego/, margla krzemionkowego, rogowca, a także bryłki polipy i węglełki drzewne.

Na okres wpływów rzymskich należy datować obiekt 56 - w górnej partii przecięty przez wkop nowotynny - nitej wyraźnie czytelny. Był to obiekt czworokątny, o wym. 5,8 x 3,6 m, zorientowany w kierunku SE-NW, wzdłuż krótszych boków wystąpiły po 3 dołki posłupowe. W części północno-zachodniej obiektu wypełnienie było ciemniejsze, odkryto w nim liczne grudki polipy, węgle drzewne oraz przepalone kamienie płaskowcowe /ślady paleniska?/. Dno jamy zalegało na głęb. 0,7 m, dwa dołki posłupowe sięgały głęb. 1,18 m.

Z wypełnienia obiektu pochodzą: fragment przedmiotu wykonanego z brązu - zapinki ??, fragment przedziłka glinianego, wódr krzemienno, ułamki kości zwierzęcych i ponad 600 ułamków naczyń lepianych ręcznie. Spośród nich na uwagę zasługują fragmenty naczyń o blyszczących, czarnych powierzchniach zdobione m.in. ornamentem meandrowym.

Pod obiektem 56 natrafiono na kulistą jamę o średnicy 1,6 m, w profilu trapezowatą, z dnem na głęb. 1,18 m, zawierającą materiał z epoki brązu.

Wyniki tegorocznych badań potwierdziły wcześniejsze ustalenia dotyczące charakteru i chronologii stanowiska.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Nie przewiduje się kontynuacji badań.

JAROSZÓWKA, gm. Chojnów
woj. legnickie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Cezary Buśko. Finansował WKZ na woj. legnickie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury łużyckiej.

Dokończono eksplorację kurhanu nr 17, przebadano 7/8 kurhanu nr 9 oraz fragment płaskiej części cmentarzyska położonej pomiędzy tymi kurhanami. Badania kurhanu 17 nie przyniosły nowych ustaleń, potwierdzając wyniki uzyskane w roku ubiegłym. Kurhan nr 9 /wys. 0,8; Ø 8,0 m/ posiadający płaszczysto-żwirowy nasyp otoczony był rowem o szer. 80-80 cm i gł. 40 cm, wypełnionym żwirowym wałem obłożonym gliną. Od strony południowo-wschodniej w rowie zaobserwowano przerwę szer. 1,5 m, przed którą odkryto ślady ogniska. W centrum kurhanu, na poziomie calca, znajdował się grób bezpopielnicowy /55 x 50 cm/, w którym prócz kości odkryto szpilę brązową z kulistą główką i pogrubioną szyjką, 11 brązowych grochów strzał oraz kilkanaście grudek brązu. W bezpośrednim sąsiedztwie grobu stały garzowy kubek i dzban. Przy wewnętrznej krawędzi rowu odkryto grób nr 2, także bezpopielnicowy, zawierający prócz kości fragment brązowego drutu i dużą ilość drobnych fragmentów ceramiki, a obok niego stała /odwrócona do góry dnem/ czarka z wyodrębnioną szyjką. Pozyskany materiał pozwala datować kurhan na epokę Hallstatt D.

W płaskiej części cmentarzyska odkryto 13 grobów popielnicowych i 7 bezpopielnicowych datowanych na V okres epoki brązu.

Badania będą kontynuowane.

JELGUN, gm. Stawiguda
woj. olsztyńskie
Stanowisko I

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadził mgr Mirosław Hoffmann przy współpracy mgr Izabeli Mellin. Konsultantem jest doc. dr hab. Lucja Okulicz. Finansowało MWM w Olsztynie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe i 1 grób płaskich z wczeszej epoki młaza.

Przebadano fragment przestrzeni płaskiej cmentarzyska oraz kurhan X. Łącznie - 187,3 m² powierzchni cmentarzyska.

Kurhan X /średnice nasypu: wg osi N-S - 9,0 m, wg osi W-E - 8,2 m; wysokość nasypu 0,85 m/, posiadał formę kopca o stosunkowo stromych stokach. Bezpośrednio pod warstwą próchnicy znajdował się nasyp kamienny, którego miąższość w centralnej partii kurhanu wynosiła 0,5-0,7 m. Pod nasypem wystąpił przykryty kalkucentymetrową warstwą piasku płaszcz z większych kamieni, który ograniczony był owalnym kręgiem kamiennym. Pod płaszczem, bezpośrednio na południe od punktu O kurhanu, znajdował się owalny w planie bruk kamienny /średnice: wg osi N-S - 1,2 m, wg osi W-E - 2,1 m/, na którym znajdowało się